

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 10.1.2006
KOM(2006) 3 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

om gensidighed med hensyn til visumfritagelse over for visse tredjelande

i overensstemmelse med artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 851/2005 af 2. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, med hensyn til gensidighedsmekanismen

INDHOLD

I. Indledning	3
II. Gennemførelsen af den nye gensidighedsmekanisme	3
III. Resultaterne af den nye gensidighedsmekanisme	5
1. For visse tredjelande er der allerede opnået positive resultater	5
1.1. Costa Rica	5
1.2. Nicaragua	5
1.3. Panama	6
1.4. Venezuela	6
1.5. Brasilien	7
2. For en række andre lande er det allerede bebudet, at problemerne med manglende gensidighed vil blive løst, men der kræves yderligere gennemførelse og/eller kontrol	17
2.1. Brunei Darussalam	7
2.2. Malaysia	8
2.3. Singapore	8
2.4. Uruguay	9
3. For tre tredjelande er vi betydeligt længere fra en løsning på problemet med manglende gensidighed	9
3.1. Australien	9
3.2. USA	11
3.3. Canada	13
Annex 1A	17
Annex 1B	18
Annex 2	20

I. INDLEDNING

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser (bilag I til forordningen), og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav¹ (bilag II til forordningen), udgør grundlaget for EU's fælles visumpolitik.

Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 er ikke bindende for Det Forenede Kongerige og Irland. Gensidighedsmekanismen og derfor også denne rapport omfatter alle de andre medlemsstater, herunder dem, der blev medlem af EU i 2004, plus Island og Norge, som forordning (EF) nr. 539/2001 er bindende for på grund af deres associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

Rådets forordning (EF) nr. 851/2005 af 2. juni 2005 om ændring af forordning (EF) nr. 539/2001 omfatter en ny gensidighedsmekanisme², som sigter mod at skabe gensidighed gennem passende foranstaltninger over for tredjelande, der stadig kræver visum af medlemsstaternes statsborgere i forbindelse med ophold på under 90 dage, mens de pågældende medlemsstater ikke stiller sådanne krav til de pågældende tredjelandes statsborgere. Den nye gensidighedsmekanisme gennemføres på følgende måde:

- Medlemsstaterne skulle senest den 24. juli 2005 give meddelelse om alle eksisterende situationer med manglende gensidighed, og disse meddelelser blev offentliggjort i EU-Tidende den 11. oktober 2005.
- Kommissionen skulle umiddelbart efter offentliggørelsen i samråd med medlemsstaterne tage kontakt til myndighederne i de tredjelande, der ikke anvender gensidighed, for at få visumpligten ophævet.
- Senest tre måneder efter offentliggørelsen af meddelelserne i EU-Tidende skal Kommissionen aflægge rapport til Rådet; rapporten kan være ledsaget af et forslag om midlertidig genindførelse af visumpligten for de pågældende tredjelandes statsborgere. Det er denne rapport, som nærværende dokument drejer sig om.

Desuden anføres det i en fælles erklæring fra Rådet og Kommissionen (EUT C 172 af 12.7.2005, s. 1), at der er mulighed for at anvende andre midlertidige foranstaltninger over for de pågældende lande, navnlig på det politiske, det økonomiske og det handelsmæssige område.

II. GENNEMFØRELSEN AF DEN NYE GENSIDIGHEDSMEKANISME

Der var 18 medlemsstater, som gav meddelelse om situationer med manglende gensidighed, der eksisterede på tidspunktet for den nye forordnings ikrafttræden (24. juni 2005), nemlig Østrig, Cypern, Tjekkiet, Danmark, Estland, Finland, Tyskland, Grækenland, Ungarn, Italien,

---

¹ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1.

² Den tidligere gensidighedsmekanisme er omhandlet i Kommissionens tjenestegrenes arbejdsdokument om gensidighed på visumområdet (dokument JAI-B-1 (2004)1372 af 18.2.2004).

Letland, Litauen, Malta, Polen, Portugal, Slovakiet, Slovenien og Sverige. Island og Norge har også indsendt meddelelser³.

De første meddelelser blev offentliggjort i EU-Tidende den 11. oktober 2005⁴. Med offentliggørelsen begyndte den frist på 90 dage, inden for hvilken Kommissionen skal tage kontakt med myndighederne i de pågældende tredjelande for at overbevise dem om, at de skal ophæve den visumpligt, som de stadig pålægger visse medlemsstaters statsborgere, og inden for hvilken Kommissionen skal aflægge rapport til Rådet. Der var dog en række medlemsstater, som ikke havde indsendt deres meddelelser til tiden; deres meddelelser blev derfor offentliggjort senere (den 10. november 2005 for meddelelserne fra Østrig, Danmark og Sverige⁵ og den 8. december 2005⁶ for meddelelserne fra Norge og Island⁷).

I lyset af antallet af indberettede tilfælde må man konstatere, at situationen med hensyn til gensidighed er blevet meget bedre siden perioden lige efter den sidste udvidelse af EU. På grundlag af de uformelle oplysninger, som Kommissionen havde indsamlet, var der blandt de 33 lande, som er opført i bilag II i Rådets forordning 539/2001, 22 lande, der krævede visum for en eller flere af de nye medlemsstater. Alt i alt var der pr. 1. maj 2004 112 tilfælde af manglende gensidighed over for de nye medlemsstater (se bilag 1A).

Det indberetningssystem, som blev indført i forbindelse med den nye gensidighedsmekanisme, viser, at antallet af tilfælde af manglende gensidighed er faldet betydeligt siden udvidelsen (se bilag 1B). Der blev kun indberettet 13 tredjelande, og i fem af de 13 tilfælde skyldtes indberetningen andre årsager end pålæggelse af visumpligt. For disse 13 tredjelande blev der indberettet 75 tilfælde; heraf vedrørte 18 begrænsningen af længden af det visumfri ophold (under 90 dage), og fire tilfælde vedrørte specifikke formaliteter for grænsepassage eller kortvarigt ophold.

Forbedringen af situationen skyldes Kommissionens og medlemsstaternes diplomatiske indsats siden den 1. maj 2004 og bekræfter, at den metode, som den nye gensidighedsmekanisme er baseret på, og som omfatter dialog og diplomatiske kontakter med de pågældende tredjelande, er effektiv.

Som svar på meddelelserne sendte Kommissionen en række breve til medlemsstaterne, Island og Norge, hvori den opfordrede dem til at indsende yderligere oplysninger om tilfældene af manglende gensidighed med særlig vægt på de mulige grunde til, at de er underlagt visumpligt, og de bilaterale foranstaltninger de har truffet for at rette op på situationen. På grundlag af de indsendte oplysninger kontaktede Kommissionen om nødvendigt medlemssta-

---

³ De meddelte i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, litra a), i den aftale, der er indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne Rådet, at de accepterer indholdet i Rådets forordning (EF) nr. 851/2005. Gensidighedsmekanismen finder derfor anvendelse på disse lande. Island indsendte sin meddelelse om manglende gensidighed den 25. oktober 2005 og Norge den 15. november 2005.

⁴ EUT C 251 af 11.10.2005 [offentliggørelse af den oprindelige tjekkiske meddelelse, EUT C 163 af 5.7.2005].

⁵ EUT C 277 af 10.11.2005.

⁶ EUT C 310 af 8.12.2005.

⁷ Opfølgningen af meddelelserne fra Island og Norge foregår efter samme procedure som de tilfælde af manglende gensidighed, som medlemsstaterne giver meddelelse om, men der skal tages hensyn til de juridiske begrænsninger i Kommissionens eksterne repræsentation af Norge og Island.

terne igen for at få afklaret visse uoverensstemmelser. Kommissionen holdt løbende Rådet underrettet om situationen.

På baggrund af disse meddelelser og oplysningerne fra medlemsstaterne, Island og Norge sendte Kommissionen verbalnoter til de pågældende tredjelande og holdt en række bilaterale møder med deres myndigheder.

III. RESULTATERNE AF DEN NYE GENSIDIGHEDSMEKANISME

Som følge af ovennævnte kontakter med myndighederne i tredjelande sonderer Kommissionen mellem tre kategorier af tredjelande på grundlag af de opnåede resultater⁸:

1. FOR VISSE TREDJELANDE ER DER ALLEREDE OPNÅET POSITIVE RESULTATER

1.1. Costa Rica

Meddelelser: Slovakiet og Estland (visumfritagelsen begrænset til ophold på op til 30 dage).

De costaricanske myndigheder sendte Kommissionen de "Generelle visumregler for udenlandske statsborgere" af 22. november 2005, ifølge hvilke Slovakiet og Estland nyder godt af visumfritagelse for ophold i Costa Rica på op til 90 dage. Da Kommissionen gennemgik disse generelle regler, kunne den konstatere, at Island var den eneste Schengenstat, som ikke var med på listen over lande, der nyder godt af visumfritagelse for ophold på op til 90 dage. Kommissionen henledte de costaricanske myndigheder på dette og fik at vide, at Island snart vil få samme status. Der er bebudet en ændring af de ovennævnte generelle regler i overensstemmelse hermed.

Vurdering

På grundlag af oplysningerne fra de costaricanske myndigheder mener Kommissionen, at statsborgerne fra alle medlemsstaterne og de associerede lande – herunder meget snart også Island – nu er fritaget fra visumplikten.

1.2. Nicaragua

Meddelelser: Letland (krav om at fremvise et turistkort ved ankomsten), Østrig (visumfritagelse for ophold på op til én måned) og Island (visumpligt).

De nicaraguanske myndigheder sendte Kommissionen oplysninger om deres nationale lovgivning ("*Decreto Presidencial n°57-2005*"), som trådte i kraft den 5. september 2005 og bl.a. fritager alle medlemsstaternes og de associerede landes statsborgere for visumplikten for ophold på op til 90 dage. Statsborgerne fra alle de lande, som ikke er underlagt visumpligt, skal betale en afgift og får udstedt et turistkort, når de rejser ind i landet.

---

⁸ Paraguay blev indberettet af Island (visumpligt). Fordi meddelelsen blev indsendt for sent, blev verbalnoten først sendt til myndighederne i Paraguay den 5. december 2005. Der er endnu ikke modtaget svar. Tilfældet Bolivia bør forklares nærmere. Bolivia blev indberettet af tre medlemsstater (Malta, Estland og Letland). Kommissionen medtog imidlertid ikke Bolivia i sine kontakter i medfør af den nye gensidighedsmekanisme under hensyntagen til det kommende forslag om at overføre Bolivia til bilag I i forordning (EF) nr. 539/2001.

Vurdering

Ifølge oplysningerne fra de nicaraguanske myndigheder er alle medlemsstaternes og de associerede landes statsborgere nu fritaget fra visumpligten.

1.3. Panama

Meddelelser: Estland, Malta, Slovakiet, Island og Norge (visumpligt). Estland, Slovakiet og Malta meddelte senere Kommissionen, at Panama havde fritaget deres statsborgere fra visumpligten.

De panamanske myndigheder bekræftede, at statsborgere fra Estland, Malta og Slovakiet ikke skal have visum for at indrejse på Panamas område. Kommissionen fik tilsendt yderligere oplysninger vedrørende en laneliste ("*clasificación migratoria*") dateret den 10. juni 2005, hvoraf det fremgår, at statsborgere fra alle medlemsstaterne samt Island og Norge er fritaget fra visumpligten.

Vurdering

På grundlag af oplysningerne fra de panamanske myndigheder mener Kommissionen, at alle medlemsstaternes og de associerede landes statsborgere nu er fritaget fra visumpligten.

1.4. Venezuela

Meddelelser: Østrig (kun visumfritagelse for ophold på op til 60 dage), Tyskland (visumpligt ved indrejse i Venezuela ad land- eller søvejen), Letland og Sverige (krav om turistkort).

De venezuelanske myndigheder sendte Kommissionen et dokument, som er udarbejdet af landets udenrigsministerium (Generaldirektoratet for Konsulære Forbindelser), og som er offentligt tilgængeligt på ministeriets hjemmeside; dokumentet omfatter en liste over de lande, hvis statsborgere ikke skal have visum for ophold på under 90 dage. Alle medlemsstaterne samt Island og Norge optræder på listen.

Statsborgerne fra alle landene på listen skal udfylde et DEX 2-turistkort før eller under indrejsekontrollen. Kortet består af to dele; immigrationsmyndighederne beholder den ene, mens den anden udleveres til den rejsende. De venezuelanske myndigheder bibeholder denne foranstaltning af statistiske årsager. Det blev bekræftet over for Kommissionen, at der under det nuværende visum- og grænsekontrolsystem ikke længere sondres mellem indrejse i landet ad luft-, land- og søvejen.

Vurdering

På grundlag af oplysningerne fra de venezuelanske myndigheder mener Kommissionen, at alle medlemsstaternes og Islands og Norges statsborgere nu er fritaget fra visumpligten. Det DEX-2-turistkort, som kræves ved ankomsten til Venezuela, svarer ikke til visumpligt. Kravet om et sådant kort gælder for alle statsborgere fra de lande, som ikke er underlagt visumpligt, i forbindelse med rejser til Venezuela; kortet svarer til et landingskort eller en ankomsterklæring og er gratis.

1.5. Brasilien

Meddelelser: Østrig, Cypern, Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen og Malta (visumpligt).

De brasilianske myndigheder har allerede givet udtryk for og formelt bekræftet deres politiske vilje til at fritage statsborgerne fra de medlemsstater, der stadig er underlagt visumpligt, fra dette krav. I den forbindelse sendte Brasilien i juli 2005 Kommissionen et udkast til en aftale med Det Europæiske Fællesskab om fritagelse af statsborgerne fra de medlemsstater, som stadig er underlagt visumpligt, fra dette krav; de bilaterale aftaler med andre medlemsstater berøres ikke.

De brasilianske myndigheder meddelte Kommissionen, at en visumfritagelse ifølge den brasilianske forfatning skal godkendes af det brasilianske parlament, fordi den medfører tab af skatteindtægter. Der må derfor forhandles om en international aftale. Brasilien informerede også Kommissionen om de vanskeligheder, som en udskiftning eller ændring af de eksisterende bilaterale aftaler med andre medlemsstater vil give politisk set.

Vurdering

Da Fællesskabet har ekstern enekompetence på dette område, er det ikke muligt at indgå en visumfritagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien, som kun finder anvendelse på et begrænset antal medlemsstater. Når Fællesskabet udøver sin eksterne kompetence, udøver det denne kompetence for hele Fællesskabet; den eneste undtagelse er opt-out-bestemmelserne for Irland og Det Forenede Kongerige.

Under hensyntagen til de brasilianske myndigheders politiske vilje til at sikre fuld gensidighed med alle medlemsstaterne med hensyn til fritagelse fra visumpligten, bør man derfor undersøge nøjere, hvordan disse juridiske og politiske hindringer kan overvindes. Kommissionen har til hensigt at fremlægge en henstilling til Rådet, som sigter mod at opnå forhandlingsdirektiver for en visumfritagelsesaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Brasilien, som omfatter alle medlemsstaterne, og som skal erstatte de eksisterende bilaterale visumfritagelsesaftaler med medlemsstaterne.

2. FOR EN RÆKKE ANDRE LANDE ER DET ALLEREDE BEBUDET, AT PROBLEMERNE MED MANGLENDE GENSIDIGHED VIL BLIVE LØST, MEN DER KRÆVES YDERLIGERE GENNEMFØRELSE OG/ELLER KONTROL

2.1. Brunei Darussalam

Meddelelser: Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Malta, Portugal, Slovenien, Finland og Island (visumpligt); Italien, Cypern, Ungarn, Slovakiet, Sverige og Norge (visumfrit ophold begrænset til 14 dage); Tyskland, Grækenland og Østrig (visumfrit ophold begrænset til 30 dage).

På det tekniske plan anerkendte de bruneiske myndigheder forskelsbehandlingen af medlemsstaterne og meddelte, at de kompetente myndigheder vil overveje mulige løsninger, som vil sikre ligebehandling af alle medlemsstaterne. De konstaterede, at statsborgerne fra Brunei nyder godt af et visumfrit ophold på 90 dage på medlemsstaternes område, men understregede, at Brunei er et lille land, som ikke engang giver sine asiatiske naboer ret til

visumfrit ophold på over 30 dage (ifølge Kommissionens oplysninger er der kun ét tredjeland, nemlig USA, som nyder godt af en 90-dages visumfritagelse for Brunei).

Vurdering

Selv om et visumfrit ophold på under 90 dage for medlemsstaternes statsborgere (og med den samme opholdsperiode for alle medlemsstaternes statsborgere) ikke kan betragtes som fuld gensidighed, tilbød Brunei at anvende lige så gunstige betingelser over for alle EU-borgerne som dem, der anvendes over for de nærmeste asiatiske partnere. Der vil således være ligebehandling af alle medlemsstaterne. Under hensyntagen til Brunei Darussalams størrelse, det lille antal EU-borgere, det drejer sig om, og Bruneis strategi over for statsborgere fra nabolandene, bør det drøftes med medlemsstaterne, om en begrænset visumfri opholdsperiode på f.eks. op til 30 dage ikke vil være nok i forhold til EU-borgernes erhvervsmæssige og private behov. Under alle omstændigheder skal et visumfrit ophold for alle medlemsstaterne og de associerede lande stadig bekræftes af myndighederne i Brunei Darussalam, også selv om det er begrænset til under 90 dage.

2.2. Malaysia

Meddelelser: Grækenland, Letland og Estland (visumfritagelse begrænset til under 30 dage).

Kommissionen modtog forsikringer fra malaysisk side om, at de ikke mener, at der er større problemer i at udvide visumfritagelsen for ophold på op til 90 dage til de tre pågældende medlemsstater og til Portugal, som tilsyneladende er i den samme situation. De malaysiske myndigheder meddelte, at de er i gang med at se på spørgsmålet, og at de vil komme tilbage med et officielt svar, som endnu ikke er modtaget.

Vurdering

På grundlag af de opmuntrende kontakter med de malaysiske myndigheder mener Kommissionen, at dette spørgsmål bør følges op for at sikre fuld gensidighed med hensyn til visumfritagelsesordningen for alle medlemsstaternes og de associerede landes statsborgere.

2.3. Singapore

Meddelelse: Estland (visumpligt for ophold på over 30 dage).

De singaporeanske myndigheder meddelte Kommissionen, at Singapore ved indrejsen på landets område forsyner medlemsstaternes statsborgeres pas med en påtegning, som præciserer, at de har ret til at opholde sig i landet i 30 dage. En statsborger i en af medlemsstaterne kan derefter ansøge om to forlængelser à 30 dage. Det er enkelt og gratis at ansøge. Denne procedure gælder for statsborgerne fra alle de lande, som nyder godt af en visumfritagelsesordning. Fra singaporeansk side blev denne procedure begrundet med Singapores legitime interesse i at kende grundene til, at en person ønsker at opholde sig i Singapore i mere end én måned, i betragtning af landets forholdsvis lille størrelse.

Vurdering

I betragtning af betingelserne i forbindelse med begrænsningen af det oprindelige visumfri ophold til 30 dage (især ligebehandling af alle statsborgere, som er fritaget fra visumpligt, den lette procedure for forlængelse af det visumfri ophold og landets størrelse) og proportionalitetsprincippet mener Kommissionen ikke, at der er grund til at gå videre med dette spørgsmål.

2.4. Uruguay

Meddelelse: Estland (visumpligt).

De uruguayanske myndigheder har mundtligt meddelt Kommissionen, at der ikke er nogen juridiske indvendinger mod at ophæve visumpligten for estiske statsborgere, og at der derfor er udarbejdet et dekret, som indfører gensidighed, og som snart forventes godkendt.

Vurdering

Kommissionen mener på grundlag af oplysningerne fra myndighederne i Uruguay, at der snart vil være gensidighed for alle medlemsstaterne. Kommissionen vil holde Rådet underrettet om ikrafttrædelsen af det dekret, som de uruguayanske myndigheder har bebudet.

3. FOR TRE TREDJELANDE ER VI BETYDELIGT LÆNGERE FRA EN LØSNING PÅ PROBLEMET MED MANGLENDE GENSIDIGHED

Australien, Canada og USA er i gang med at se nærmere på de enkelte medlemsstater, som ikke på nuværende tidspunkt er omfattet af gensidighed med hensyn til visa, i overensstemmelse med den gældende lovgivning og andre kriterier, som ikke er fastsat i lovgivningen. Det erkendes, at de berørte medlemsstater skal træffe en række foranstaltninger for at opfylde kriterierne, men det er vigtigt, at hvert enkelt land får et sæt omfattende, specifikke og målelige kriterier, som skal opfyldes, så de ved, hvad de skal gøre for at opnå gensidighed med hensyn til visa.

3.1. Australien

Alle udenlandske statsborgere⁹ skal have visum, før de rejser til Australien. Alt efter den pågældendes nationalitet skal visumansøgningen enten indgives elektronisk – en elektronisk rejsetilladelse (Electronic Travel Authority, ETA) eller et e-visum (nærmere oplysninger gives i bilag 2) – eller indgives til en diplomatisk mission. Desuden skal statsborgere fra en række lande være i besiddelse af et transitvisum for at kunne rejse gennem Australien på vej til et andet land.

Australien kræver kun en ETA for statsborgerne fra 14 medlemsstater (Belgien, Danmark, Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland og Sverige) samt de associerede stater Island og Norge. Der kræves et e-visum for statsborgerne fra ni medlemsstater (Tjekkiet, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien og Slovakiet). Siden den 1. november 2005 er alle krav om transitvisum, som tidligere gjaldt for statsborgerne fra disse ni medlemsstater, der er omfattet af kravet om e-visum, ophævet.

Australien blev således indberettet af to forskellige årsager vedrørende manglende gensidighed: Syv medlemsstater og de associerede stater Norge og Island indberettede

---

⁹ Kun newzealandske statsborgere, som har et gyldigt newzealandsk pas, behøver ikke have visum, før de rejser til Australien, medmindre der er sundheds- eller personlighedsmæssige problemer. Ved ankomsten til Australien får newzealandske statsborgere automatisk et særligt visum (Special Category Visa), som registreres elektronisk.

Electronic Travel Authority-systemet (ETA), mens ni medlemsstater indberettede Australien, fordi de var underlagt en visumpligt, som gik længere end ETA-pligten.

E-visummet har været til rådighed for ni medlemsstater siden den 1. juli 2004 (for ophold på op til tre måneder, og siden 1. juli 2005 for ophold på op til 12 måneder for alle medlemsstaterne), og tre af disse medlemsstater (Estland, Letland og Slovenien) nyder godt af "autogrant"-faciliteten.

De australske myndigheder understreger, at deres visumpolitik modsat EU's ikke fokuserer på kortvarige ophold på tre måneder, men giver mulighed for ophold på op til 12 måneder med gunstige og forenklede betingelser for indrejse og ophold. F.eks. har man siden juli 2005 kunnet ansøge om visum med en gyldighed på op til 12 måneder online (for alle medlemsstaterne), der findes ordninger for arbejdsferier (11 medlemsstater og Norge), som betyder, at man kan supplere sine rejsemidler med arbejde i kortere perioder, der er indført forenklede visumregler for studerende, og procedurerne er blevet forenklet ved, at der udstedes tilladelser, som både omfatter ophold og arbejde.

I forbindelse med en række uformelle og formelle kontakter mellem Kommissionens tjenestegrene og de australske myndigheder understregede sidstnævnte, at Australiens generelle visumordning er et proportionalt og omkostningseffektivt svar på landets geografiske placering og sikkerhedsproblemer. Australien mener, at det er nødvendigt mindst at kontrollere passagererne via ETA inden afrejsen, både for at undgå sikkerhedsrisici (også af hensyn til de andre rejsende) og for at undgå de store problemer, som det vil give de rejsende, hvis de nægtes indrejse efter en lang rejse.

Australien understregede, at landet reagerede positivt på tiltrædelsen af ti nye medlemsstater i maj 2004 og siden da har forenklet udstedelsen af visa.

Med hensyn til forskelsbehandlingen af medlemsstaterne begrundede Australien nødvendigheden af at bibeholde det nuværende e-visumsystem for kortvarige ophold over for ni medlemsstater som følger: For tre medlemsstater er der, efter at e-visummet blev indført i juli 2004, sket en stigning i den procentdel af de rejsende, som bliver i landet efter visumets udløb; tre nye medlemsstater har ikke et system, som gør det muligt online at sondre mellem rejседokumenter, som er udstedt til EU-borgere, og rejседokumenter, som EU-medlemsstaterne har udstedt til tredjelandsstatsborgere; for seks medlemsstater konstateres det, at der hyppigt anvendes falske dokumenter til støtte for ansøgningen; desuden nævnte Australien, at der for en række medlemsstater er en stor procentdel af ophævelse af visa og afslag på visumansøgninger.

I sit meget detaljerede svar på Kommissionens verbalnote understregede Australien imidlertid også, at man er villig til fortsat at revidere procedurerne land for land i første halvår af 2006: "Australien overvejer fortsat aktivt de spørgsmål, som Kommissionen har rejst, herunder spørgsmålet om visumgebyret (Visa Application Charge, VAC), en yderligere reduktion af dokumentationskravene og andre forbedringer af den elektroniske visumfacilitet, som vil fortsætte med at styrke rejseaktiviteten mellem Australien og EU. Vi vil fortsat gradvis justere vores systemer med henblik på at nå dette mål og vil sørge for, at Kommissionen og medlemsstaterne løbende holdes orienteret om udviklingen." På en række møder med Kommissionens tjenestegrene har de australske myndigheder anført, at de vil fremlægge en tidsplan for indførelsen af disse strømliningsforanstaltninger.

"Den australske regering bestræber sig på løbende at gennemføre forbedringer, og mulighederne for at udvide ETA til de ni resterende EU-medlemsstater, som ikke på nuværende tidspunkt har adgang til ETA, må overvejes som led i disse bestræbelser under hensyntagen til den nuværende sikkerhedssituation."

De australske myndigheder har oplyst, at spørgsmålet om gensidighed med hensyn til visa kræver en bred tværministeriel tilgang, og at spørgsmålet vil blive behandlet i første halvår af 2006.

Vurdering

Man må erkende, at selv om Australien bibeholder sit nuværende visumsystem, udviser myndighederne vilje til og åbenhed over for at lette indrejsen i Australien for statsborgere fra de medlemsstater, der endnu ikke har adgang til ETA-systemet, og forenkling af betingelserne for indrejse og ophold generelt, også for ophold på over tre måneder. Der er således blevet truffet en række forenklingsforanstaltninger, såsom afskaffelse af de tilbageværende krav om transitvisum (ni medlemsstater) og anvendelse af e-visum, endda med en "autogrant"-facilitet. I den forbindelse bør man kræve større klarhed og gennemsigtighed fra de australske myndigheder med hensyn til de anvendte kriterier, den præcise rækkefølge af strømliningsforanstaltningerne og de foranstaltninger, som parterne skal træffe, hvis der skal gøres fremskridt.

Kommissionen har til hensigt at videreføre denne resultatorienterede dialog med Australien.

Der er en række spørgsmål, som må afklares yderligere med de australske myndigheder, såsom sondringen i det elektroniske system mellem forskellige typer pas, som er udstedt af en medlemsstat, og effektiviteten af visse faciliteter under e-visumsystemet, som visse medlemsstater har kritiseret. For Kommissionen er det vigtigste at opnå ligebehandling af statsborgerne fra alle medlemsstaterne ved at sørge for, at de medlemsstater, som på nuværende tidspunkt er underlagt e-visumsystemet, kommer ind under ETA-systemet. Da ETA er et visum, dvs. en tilladelse, som skal indhentes inden afrejsen, men uden de ulemper, som er forbundet med indgivelse af en visumansøgning, kan spørgsmålet om ETA-systemet behandles på et senere tidspunkt. Det må erkendes, at specielt de australske betingelser og procedurer for indrejse og ophold på over tre måneder er gunstige for de rejsende og mindre udviklede end de tilsvarende regler i EU.

3.2. USA

Ti medlemsstater (Tjekkiet, Grækenland, Estland, Cypern, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen og Slovakiet) meddelte, at USA pålægger deres statsborgere visumpligt.

Det amerikanske visumfritagelsesprogram¹⁰ (Visa Waiver Program, VWP) gør det muligt for statsborgere fra de 27 deltagende lande at indrejse i USA som midlertidige besøgende med henblik på forretning eller turisme uden først at skulle opnå et visum fra et amerikansk konsulat i udlandet.

---

¹⁰ Det amerikanske Visa Waiver Program (VWP) blev indført som et midlertidigt program ved Immigration Reform and Control Act fra 1986 (P.L. 99- 603). Kongressen vedtog løbende lovgivning om forlængelse af retsgrundlaget for programmet. Endelig blev programmet gjort permanent pr. 30. oktober 2000 med vedtagelsen af Visa Waiver Permanent Program Act (P.L. 106-396).

De lande, der deltager i programmet, udpeges af ministeren for intern sikkerhed i samråd med udenrigsministeren. Betingelserne for deltagelse i VWP er fastlagt i den amerikanske lovgivning¹¹ og er opsummeret i bilag 2.

USA understreger, at "de krav, som skal være opfyldt, for at et land kan komme med i det amerikanske Visa Waiver Program (VWP), er fastsat af Kongressen i lovgivningen ... De lande, der ønsker at deltage i programmet, skal hver især opfylde alle disse kriterier. Alle ændringer i de nuværende kriterier kræver en lov vedtaget af Kongressen". De EU-medlemsstater, som endnu ikke deltager i VWP, opfylder ikke alle kriterierne, og det er derfor ikke muligt at medtage dem i VWP på kort sigt. Efter USA's mening er medlemskab af EU ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at være berettiget til at deltage i VWP.

De amerikanske embedsmænd har gentagne gange fremført, at Kongressen efter terrorangrebene den 11. september 2001 ikke har været begejstret for at slække på kriterierne for deltagelse i VWP. De amerikanske myndigheder har dog offentligt anerkendt, at det er ønskeligt at få de nye medlemsstater og Grækenland med i VWP, hvis de opfylder kriterierne. Med dette for øje foreslog George Bush i februar 2005 en ramme for en "køreplan", som skal tjene som rettesnor for og gøre det muligt at målrette den fælles indsats for at nå målet om en mulig fremtidig deltagelse i det amerikanske Visa Waiver Program. Ni af de ti berørte EU-medlemsstater (Cypern er undtagelsen) har nu sådanne køreplaner. Der er nu nedsat fælles konsulære arbejdsgrupper i alle de nye EU-medlemsstater, og disse grupper mødes regelmæssigt for at udvikle køreplaner og gøre fremskridt på dette område.

Køreplanerne er tilpasset til forholdene i hvert enkelt land, men omfatter en række fælles elementer, herunder:

- et tilsagn fra USA om at se på procedurerne for behandling af visumansøgninger
- fjernelse af alle tilfælde fra før 1989 fra beregningerne over antallet af tilfælde, hvor en person er blevet i USA efter visummets udløb
- behovet for, at den pågældende regering opfylder de veletablerede tekniske krav i den amerikanske lovgivning (f.eks. ophold i landet efter visummets udløb og afslagsprocenten for ansøgninger om besøgsvisum, biometri, indberetning af mistede og stjålne pas mv.)
- behovet for, at myndighederne støtter oplysningskampagner, der skal øge kendskabet til krav og forpligtelser i forbindelse med rejser til USA.

USA har anerkendt, at de nuværende køreplaner ikke er fuldstændige (hvilket vil sige, at de ikke dækker alle de kriterier, som anvendes til at vurdere, om et land opfylder kravene for deltagelse i VWP), og at kriterierne i visse tilfælde overvejende er subjektive. Desuden er nogle af de statistiske oplysninger, som overholdelsen af kriterierne vurderes ud fra (f.eks. ophold i landet efter visummets udløb), ufuldstændige.

EU har sat spørgsmålet om gensidighed med hensyn til visa på dagsordenen for møderne mellem EU og USA på alle niveauer, inklusive topmødeniveau. Spørgsmålet blev også drøftet på mødet mellem José Barroso og George Bush i Washington den 18. oktober 2005. De

---

¹¹ Betingelserne er fastsat i Immigration and Nationality Act (U.S.C. 1187), Border Security Act og Enhanced Border Security and Visa Entry Reform Act.

amerikanske myndigheder erkendte i deres skriftlige svar på Kommissionens verbalnote spørgsmålets vigtighed for forholdet mellem EU og USA, anerkendte spørgsmålets fællesskabsaspekter og accepterede hvert kvartal at sende Kommissionen oplysninger om fremskridtene med hensyn til VWP-køreplanerne. USA understreger dog stadig, at man "fortsat vil vurdere de enkelte landes fremskridt hen imod deltagelse i VWP, sådan som loven kræver det".

Som en formel opfølgning af verbalnoten mødtes Kommissionen i november med højtstående amerikanske embedsmænd i Washington for at forklare arten af den ændrede gensidigheds-mekanisme nærmere og for at understrege behovet for fremskridt med hensyn til problemet med manglende gensidighed. Kommissionens embedsmænd afholdt også nyttige meningsudvekslinger med repræsentanterne i Washington for de ti medlemsstater, som på nuværende tidspunkt ikke er med i VWP. Dette gav lejlighed til at undersøge muligheden for en mere konsekvent og kohærent strategi for, hvordan man kan nå et fælles mål.

Vurdering

Kommissionen erkender, at man i USA på højeste politiske niveau bestræber sig på at gennemføre processen med VWP-køreplanerne.

I betragtning af medlemsstaternes reaktioner og de konkrete forhold i forbindelse med den amerikanske visumpolitik mener Kommissionen, at processen med VWP-køreplanerne kan gøre det muligt at sikre visumfritagelse for alle EU-borgere på mellemlang sigt, og den er villig til at acceptere denne fremgangsmåde. Men for at gøre denne fremgangsmåde så effektiv som muligt, kræves der større specificitet og konsekvens ved fastsættelsen af målene og vurderingerne i disse køreplaner. De amerikanske myndigheder har accepteret dette som led i det fælles arbejdsprogram for EU og USA fra november 2005 med henblik på gennemførelsen af det økonomiske initiativ, som blev vedtaget på topmødet mellem EU og USA i juni 2005; et af målene er at "indføre klare og omfattende processer med landekøreplaner for alle de EU-medlemsstater, som ikke er med i visumfritagelsesprogrammet (VWP), ved at fastlægge, hvordan disse lande kan opfylde kravene og komme med i det amerikanske VWP".

Blandt de specifikke aktiviteter kan nævnes en indsats for at "udvikle og gennemføre omfattende og specifikke landekøreplaner for alle de EU-medlemsstater, der ikke er med i VWP, herunder lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige aspekter, med passende benchmarks", og "samarbejde om at fremme visumfritagelsesstatus og anvende konsulære udvalg i alle de EU-medlemsstater, som ønsker at deltage i VWP, for yderligere at finpudse de individuelle landeplaner, herunder ordninger for måling af fremskridt".

USA har hidtil ikke været villig til at overveje midlertidige forenklingsforanstaltninger, såsom fritagelse for visumgebyrer. Der må dog fortsat lægges pres på USA for i det mindste at opnå en strømlining af visse aspekter af visumansøgningsprocedurerne.

3.3. Canada

Syv medlemsstater (Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen og Slovakiet) meddelte, at Canada pålægger deres statsborgere visumpligt.

De canadiske myndigheders fremgangsmåde med hensyn til visumfritagelse for EU-medlemsstaterne svarer til den amerikanske. Canada vurderer, om det enkelte land opfylder

kravene for visumfritagelse, og giver ikke en samlet fritagelse på grundlag af EU-medlemskab. I Canada indeholder lovgivningen ikke klare kriterier for betingelserne for visumfritagelse. Som de canadiske myndigheder anførte i deres svar af 13. december 2005 på Kommissionens verbalnote: "Canadas revision af visumreglerne er en administrativ procedure, som hviler på en objektiv vurdering af de risici og fordele, som er forbundet med et lands borgeres bevægelser". Kriterierne for vurderingen er beskrevet i bilag 2.

I 2004 foretog det canadiske ministerium for statsborgerskab og indvandring (Citizenship and Immigration Canada, CIC) en revision af visumfritagelsesordningen. De syv berørte medlemsstater modtog spørgeskemaer med meget forskelligt indhold. De canadiske myndigheder bekræftede, at "revisionen blev gennemført land for land og tog hensyn til de omfattende reformer og de hurtige ændringer i de berørte nye medlemsstater". Skuffelsen var stor, da det i maj 2005 blev meddelt, at ingen af de syv lande ville blive fritaget fra visumpligten som følge af denne evaluering. De canadiske myndigheder gav forskellige grunde til, at man havde truffet disse afgørelser, såsom pas- og dokumentssikkerhed og svig i forbindelse hermed, høje afslagsprocenter for visumansøgninger, organiseret kriminalitet, økonomisk migration, statslig korrupsion, liberalisering af arbejdsmarkedet i EU¹², arbejdsløshed og lønniveau, sociale uligheder, asylansøgninger og forbindelser med den amerikanske politik¹³.

EU har sat gensidighed med hensyn til visa på dagsordenen for møderne mellem EU og Canada på alle niveauer, og det er blevet fastslået, at EU mener, at det er et spørgsmål, som har betydning for forholdet mellem EU og Canada.

De europæiske og canadiske ledere blev i forbindelse med det topmøde, der blev holdt som videokonference den 24. november 2005, enige om "*at gå videre med en gennemsigtig proces med intensiveret dialog om indførelse af visumfri rejser for statsborgerne fra alle EU-medlemsstaterne og Canada*".

Canada bekræftede, at man vil videreføre dialogen og "fortsat vil overvåge de fremskridt, der gøres, og indlede en ny omfattende revision af visumreglerne i 2007 for de lande, som ikke inden da har opnået status som visumfritagede. ... Canadas næste revision vil finde sted efter afslutningen af Schengen-evalueringsprocessen, hvor det forventes, at de nye medlemsstater vil have opnået fuldt medlemskab af Schengen-området uden indre grænser".

Som led i denne dialog aflagde de canadiske myndigheder i november 2005 tekniske besøg i de baltiske lande og Polen, og de planlægger yderligere besøg i Ungarn, Slovakiet og Tjekkiet i januar 2006. Canada bekræftede, at overholdelsen af kravene i de syv nye medlemsstater varierer, og at "Canada løbende følger med i udviklingen og fortsat er åben over for at gøre en indsats for at sikre visumfritagelse inden revisionen i 2007, hvis udviklingen i en eller flere af de nye medlemsstater gør det muligt. De nye medlemsstater er velkomne til når som helst at informere Canada om nye udviklinger, som de mener, der bør gøres opmærksom på".

---

¹² De canadiske myndigheder anførte, at "programmer for registrering af arbejdstagere i Irland, Det Forenede Kongerige og Sverige har vist, at befolkningerne i de nye medlemsstater er mobile og søger beskæftigelsesmuligheder i udlandet".

¹³ Det blev fremhævet, at Canada ophævede visumpligten for Ungarn i 1994 og for Tjekkiet i 1996. Visumpligten blev imidlertid genindført for Tjekkiet i 1997 og for Ungarn i 2001 på grund af tilstrømningen af asylansøgere fra disse lande. De canadiske myndigheder understregede, at der er behov for grundige evalueringer, før visumpligten kan ophæves igen, for at undgå, at en sådan situation gentager sig.

Canada henviser også til sine fælles forpligtelser med USA med hensyn til sikkerheds- og grænseforvaltningsspørgsmål: "Canada og USA har forpligtet sig til at koordinere vores respektive visumpolitikker nøje. Hvert land bibeholder sin selvstændighed hvad angår udvikling af sin egen visumpolitik og sine egne visumkrav, men samtidig har begge landene accepteret at overveje, hvilke følger de forventede ændringer i deres visumpolitik og/eller visumkrav vil få for det andet land. Vi rådfører os derfor jævnligt med hinanden for at sikre, at den valgte kurs fortsat stemmer overens med vores gensidige mål og interesser".

En afskaffelse eller en væsentlig nedsættelse af visumgebyrerne, som Kommissionen har foreslået kunne være et første skridt i processen hen imod visumfritagelse, blev afvist.

Vurdering

Canada har indledt en dialog om indførelse af gensidig visumfrihed i forbindelse med rejser, men hidtil er der ikke sket reelle fremskridt. Canada er villig til at fortsætte dialogen og har bekræftet, at man i princippet er villig til at ophæve visumpligten for statsborgere fra alle EU-medlemsstaterne, når tiden er inde.

Kommissionen mener, at den dialog, som er indledt med Canada, bør fortsætte, men at denne dialog skal være mere resultatorienteret. Der bør derfor indføres en gennemsigtig proces med klare benchmarks, som fører til visumfritagelse for statsborgerne fra alle medlemsstaterne.

IV. Konklusioner

Efter Kommissionens mening har dialogen med tredjelande som led i den nye gensidighedsmekanisme allerede vist sig at være effektiv:

- For fire tredjelande – Costa Rica (hvis der gives bekræftelse med hensyn til Island), Nicaragua, Panama og Venezuela – er der allerede opnået gensidighed med hensyn til visumfritagelse; for Brasilien er den lovgivningsmæssige løsning allerede bebudet.
- For fire tredjelande – Brunei Darussalam, Malaysia, Singapore og Uruguay – er der allerede udsigt til en løsning af problemerne med manglende gensidighed, men der kræves yderligere gennemførelse og/eller kontrol i de kommende måneder.
- For tre andre tredjelande er der gjort visse fremskridt i gennemsigtighedsspørgsmål, men der er endnu ikke sket noget med hensyn til at udvide visumfritagelsen til at omfatte statsborgerne fra alle EU-medlemsstaterne.

Med hensyn til Australien er der ikke nogen umiddelbar udsigt til, at ETA-systemet vil blive anvendt på statsborgerne fra alle medlemsstaterne. Australien har dog allerede indført en række forenklinger i proceduren for udstedelse af visa til statsborgerne i de medlemsstater, som ikke er omfattet af ETA-systemet, og er villig til at strømline sine procedurer for udstedelse af visa yderligere. Dette er allerede et positivt skridt, men det kan kun betragtes som en overgangsforanstaltning, da vores hovedmål stadig er, at alle medlemsstaterne skal deltage i ETA, således at alle EU-borgerne behandles ens (uden at man af den grund foregriber EU's endelige holdning til ETA).

Efter drøftelser på højeste niveau kan Kommissionen konstatere, at USA og Canada politisk har forpligtet sig til at fortsætte dialogen og skabe øget gennemsigtighed og præcision med hensyn til de krav, som de pågældende medlemsstater skal opfylde for

at blive visumfritaget. Kommissionen vil fortsætte kontakterne med de amerikanske og canadiske samtalepartnere for at sikre, at disse forpligtelser overholdes, og undersøge konkrete idéer om, hvordan problemet med manglende gensidighed kan løses. Vi bør også fortsat sammen med disse lande undersøge mulighederne for at lette udstedelsen af visa som en midlertidig foranstaltning.

Efter denne første runde, som har givet visse resultater, er det vigtigt, at både Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab gør en aktiv indsats for at nå de fælles mål på dette område. Medlemsstaternes fulde støtte til Kommissionen, deres bidrag i hver af processens faser og solidaritet mellem alle medlemsstaterne er stadig helt afgørende, hvis de ønskede mål skal kunne nås.

Ifølge artikel 1, stk. 5, i forordning 539/2001 som ændret ved forordning 851/2005 skal Kommissionen inden den 1. juli 2006 udarbejde sin anden rapport om, hvorvidt de løsninger, som visse tredjelande har bebudet, i mellemtiden er blevet konkretiseret, og hvorvidt yderligere dialog med andre tredjelande har medført, at der er udsigt til gensidig visumfrihed i forbindelse med rejser.

Efter Kommissionens mening er der under hensyntagen til de fremskridt, der er gjort med vore partnere, om end i forskelligt tempo, ikke på nuværende tidspunkt behov for, at denne rapport ledsages af et udkast til foranstaltninger som dem, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, i forordning 539/2001 som ændret ved forordning 851/2005 eller i den fælles erklæring, som Rådet og Kommissionen fremsatte ved vedtagelsen af forordning 851/2005.

Kommissionen vil imidlertid fortsat følge nøje med i de fremskridt, der gøres, for at sikre, at de forpligtelser, som vores partnere har indgået, overholdes. Med hensyn til de lande, hvor der ikke er udsigt til, at problemerne med manglende gensidighed vil blive løst fuldt ud inden for den nærmeste fremtid, vil det være afgørende, at der gøres fremskridt med hensyn til opfyldelsen af kriterierne. Kommissionen erkender, at dette vil kræve en indsats på begge sider, men den skal minde om, at der i artikel 4 i forordning 539/2001 og i Rådets og Kommissionens fælles erklæring vedrørende forordning 851/2005 henvises til specifikke foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af gensidig visumfrihed i forbindelse med rejser.

Annex 1A

Visa requirement imposed by third countries listed in Annex II to Regulation No 539/2001 upon nationals of the new Member States on 1 May 2004.

	CY	CZ	EE	HU	LT	LV	MT	PL	SI	SK
Andorra										
Argentina										
Australia	V	V	V	V	V	V	*	V	V	V
Bolivia		V		V		V	V			V
Brazil	V	V	V		(V)	V	V			V
Brunei	V	V	V	V	V	V			V	V
Bulgaria										
Canada		V	V	V	V	V		V		V
Chile										
Costa Rica	V				(V)		V		V	(V)
Croatia										
Guatemala	V		V	V	V	V	V	(V)	V	V
Holy See										
Honduras	V			V						
Hong Kong SAR										
Israel										
Japan										
Macao SAR						V				
Malaysia					V					
Mexico			V		V	V	V			V
Monaco										
New Zealand	V		V		V	V		V		V
Nicaragua	V						V			
Panama		V	V			V	V		V	V
Paraguay	V	V	V		V	V	V	(V)	V	V
Romania			(V)		(V)					
Salvador		V	V	V	V	V	V	(V)	V	V
San Marino						V				
Singapore					V					
South Korea										
United States	V	V	V	V	V	V	V	V		V
Uruguay			V							V
Venezuela	V		V			V	V	(V)		V

* ETA required. (V) : visa exemption agreement not yet entered into force.

Annex 1B

Visa requirement imposed by third countries listed in Annex II to Regulation No 539/2001 upon EU citizens on 24 June 2005.

	CY	CZ	EE	EL	FI	HU	LT	LV	MT	PL	PT	SI	SK	DE	AT	IT	SW	DK
Andorra																		
Argentina																		
Australia ¹	V	V	V	V		V	V	V	V	V		V	V	V	V	V	V	V
Bolivia			(V)					(V)	V									
Brazil	V	V	V				V	V	V						V ⁴			
Brunei	(V)	V	V	(V)	V	(V)	V	V	V		V	V	(V)	(V)	(V)	(V)	(V)	
Bulgaria																		
Canada		V	V			V	V	V		V			V					
Chile																		
Costa Rica			(V)										(V)					
Croatia																		
Guatemala																		
Holy See																		
Honduras																		
Hong Kong SAR																		
Israel																		
Japan																		
Macao SAR																		
Malaysia			(V)	(V)				(V)										
Mexico																		
Monaco																		
New Zealand																		
Nicaragua								V ³							(V)			
Panama			V						V									
Paraguay																		
Romania																		
Salvador																		
San Marino																		
Singapore			(V)															
South Korea																		
United States	V	V	V	V		V	V	V	V	V			V					
Uruguay			V															
Venezuela								V ³						V ²	(V)		V ³	

V : visa requirement

(V) : visa exemption for a period of less than 90 days.

1. Australia : Electronic Travel Authority (ETA) is required from citizens of EL, FI, MT, PT, DE, AT, IT, SW, DK, IS, NO as well as from citizens of the other Member States not indicated in the table

2. in case of entry at land and sea borders

3. tourist card is required upon entry

4. visa is required from business travellers

IS notified the following cases of non-reciprocity: Australia, Brunei, Nicaragua, Panama and Paraguay

NO notified the following cases of non-reciprocity: Australia, Brunei (for stays exceeding 14 days), Panama (visa issued free of charge on arrival)

Annex 2

Australian visa procedures

The two visa procedures subject of the notifications can be summarised as follows:

The ETA: Before travelling and before an air ticket is issued, the traveller himself/herself, or the travel agent/airline on his/her behalf, sends an electronic application for an ETA to the relevant Australian authorities. This involves entering in the ETA system data identifying the traveller and details of his/her passport. The data are compared with an on-line file held by the relevant Australian authorities (Department of Immigration and Multicultural and Indigenous Affairs, DIMIA) on persons whose entry into Australia is undesirable (Movement Alert List, MAL).

The response is almost immediate. If the response is positive, i.e. if consultation of the file does not produce an alert with respect to the traveller or his/her passport, an ETA number is assigned electronically and the air ticket can be issued. If the response is negative, no ETA number can be assigned and the traveller is asked to contact the Australian consular authorities. On arrival in Australia, the immigration authorities check that the passport holder has an ETA.

The eVisa (e676 visa): applicants or travel agents can apply for a visa on the internet. The applications are processed in Australia and, depending on the risk assessment level further supporting documents can be required from the applicant. If the risk is low, they can be granted more or less automatically (“autogrant” facility).

US Visa Waiver Programme

To qualify for the VWP, a country must: offer reciprocal privileges to United States citizens; have had a non-immigrant refusal rate of less than 3% for the previous year; certify that the country issues machine-readable passports; have a program to incorporate biometric identifiers into the passports; certify that it reports the theft of blank passports on a timely basis to the U.S. authorities.

In addition the Department of Homeland Security in consultation with the Secretary of State has to prepare an evaluation report on the effect that a country’s designation as a VWP participant would have on the law enforcement and security interests of the United States, including interests related to enforcement of immigration laws and the existence and effectiveness of extradition agreements and procedures. In order for a country to be designated as a VWP participant, a determination must be made that such interests would not be compromised by the designation of the country.

Furthermore there are specific factors that are considered but are not established in the legislation: security of a country’s passport application, production and issuing process; security of passports and other documents used to demonstrate identity and citizenship, and incidence of fraud or misuse involving such documents; nationality and citizenship laws, and their implementation; existence of security and law enforcement threats in the country (terrorist activities, organised crime, money laundering, human and drug trafficking, etc.), and efforts to address such threats; immigration controls and alien smuggling activities in the country, and efforts to address such threats; stability of the government politically and economically; degree of cooperation with the U.S. and other international partners on law enforcement issues, including extradition.

Canadian assessment criteria for visa exemption

The Canadian authorities take into consideration the complex push and pull factors that trigger migration movements, from broad socio-economic conditions to specific regional issues. The country assessment of risks and benefits includes many factors, such as (but not limited to):

- Immigration issues (i.e. non *bona-fide* refugee claimants and clandestine or undocumented migrants),
- public safety and security issues (i.e. organized crime and counter terrorism, the trafficking and smuggling of persons and goods, serious criminal activity, health risks and concerns),
- the stability of government and public institutions (level of public confidence in institutions, legal system, police and security agencies, immigration and asylum systems, protection of human rights),
- the health and stability of the economy, such as unemployment rates and regional disparities,
- the social and human rights environment,
- the trends and patterns related to incidences of application fraud, passport fraud and visa refusal rates.

Factors are reviewed to ensure that they are consistent with Canadian immigration program and the broader mandate, objectives and priorities of the Government of Canada. Decisions to change the visa status of a given country are well-informed and are made after a comprehensive review of key considerations and upon extensive internal consultation.